

Z VALAĀ SKA PRO OSCARA

StĀ™eda, 27 Ānor 2008

KdyĀ¼ jsem jako zarputilý ogar z nedalého HovĀ¼zi byl Āastým návštĀ¼vníkem M-klubu ve Valašském MeziĀ™ umístĀ¼ném ve sklepení Ā½erotínova zámku, sedávali jsme s jeho šéfem Milanem KuchyĀ¼kou, dnes uĀ¼ kralujícimu nebeským klubovým zaĀ™ížením, u „borora", jak se na Valašsku Ā™íká jedinému konkurenci schopnému truĀ¼ hned po slivovici.

V tĀ¼ch dobách blaĀ¼ené valašské renezanice, festivalĀ¼ poezie, pĀ™ehlídek divadel malých jevíštních forem nebo koncertĀ¼ Jarka Nohavici Āi skupiny MĀ¼ga a Ā½Āorp, nebyla ještĀ¼ Markéta Irglová na svĀ¼tĀ¼, ani nemĀ¼la zdání, Ā¼e na jevíšĀ¼átku M-klubu zpívá Jarek Nohavica svoji MarkĀ¼tu. Ta bodrá mladinká Valaška, s irským pĀ™izvukem, hnĀ¼dýma bezelstným oĀ¼ima a neskuteĀ¼nou odvahou, tu naši generaci vĀ¼Ā nespokojencĀ¼ vystĀ™ídala, M-klub se stal jejím druhým domovem a písniĀ¼káĀ™ský bard Nohavica s kytarou moĀ¼ná jejím idolem.

Jak si asi pĀ™ed rokem pĀ™edstavovala své dnešní dvacáté narozeniny? A ještĀ¼ dĀ™ív, kdyĀ¼ potulná koĀ¼ka toulala ulicemi irského Dublinu. Trochu bezprizorná, bez pocitu bezpečí vlastní rodiny, kamarádĀ¼ a obĀ¼anství. NaĀ¼ asi myslela, kdyĀ¼ jí natĀ¼eli se dvĀ¼ma amatérskými kamerami, aby mohl vzniknout snad nejlevnĀ¼jš hraný film na svĀ¼tĀ¼. Napadlo ji, kdyĀ¼ slyšela sumy kolem stovek milionĀ¼ dolarĀ¼, za které natĀ¼eli filmaĀ™i v Hoollywoodu, Ā¼e to jejich hudebnĀ¼ filmové dílko za necelé dvĀ¼ stovky tisíc dolarĀ¼ bude brzy úspěšnĀ¼ soupeĀ™it v Angeles právĀ¼ s tĀ¼mito filmovými hvĀ¼zdami o nejprestiĀ¼nĀ¼jšiho Oscara, pozlacenou sošku rytíĀ™e s meĀ¼ stojícího na filmové cívce, vysokou 34 centimetrĀ¼ a váĀ¼ící 3,85 kilogramu? Vsadím se, Ā¼e jí to nepĀ™išlo reálnĀ¼ tĀ¼ch nejbujnĀ¼jšiích snech, Ā¼e v Los Angeles v záĀ™i svĀ¼tel reflektorĀ¼ vkroĀ¼í v noci z nedĀ¼le na pondĀ¼lí 25. února na proslulý Ā¼ervený koberec pĀ™i velkolepé události Hollywoodu v rámci 80. nejslavnĀ¼jšiho komerĀ¼ního OcenĀ¼ní akademie za zásluhy. MarkĀ¼ta, skromná rodaĀ¼ka z Valašského MeziĀ™íĀ¼i, po tom koberci šla s nezastíranou pokorou, ale dĀ¼tsky nebojácnĀ¼ a sebevĀ¼domĀ¼, jakoby po nĀ¼m chodila odjakĀ¼iva. A pĀ™evzala se svým Glenem Nohavici za nejlepší filmovou píseĀ¼ - baladu Falling Slowly.

A byl tu stĀ™ihový film jejího teenagerského Ā¼ivota. V letech se pokusila o svoji první písniĀ¼ku, ve tĀ™inĀ¼cti se na hudebním festivalu seznĀ¼mila s Glenem Hansardem, zpĀ¼vákem skupiny The Frames, s nímĀ¼ ve svých patnácti odešla koncertovat po svĀ¼tĀ¼. Dalši valašská vandrovní a moĀ¼ná i ponĀ¼kud drzá pop-baba. Podílela se i na vzniku Glenova alba The Swell Season. A pak pĀ™išla hlavní role v nízkorozpoĀ¼tovém filmu Once, ve filmu, kde hraje Ā¼eskou emigrantku a kterým prolíná hudba Frames a dvojky Hansard - Irglová. PĀ™i natĀ¼ení tohoto filmu spolu zaĀ¼ali o osmnáct let starši Glena Nohavici, tehdy ještĀ¼ ani ne osmnáctiletá MarkĀ¼ta chodit. Snad proto vznikla tolik romantická, nevtíravá a charismatická píseĀ¼, jeĀ¼ pĀ™i poslechu hĀ™eje i mrazí zároveĀ¼. "Se základním hudebním motivem pĀ™išel Glen Nohavici kolika lety. Pak na nĀ¼j zapomnĀ¼l, ale já si ho pamatovala, udĀ¼lala jsem k nĀ¼mu klavírní doprovod a pĀ™ipomnĀ¼la mu ho. Potom pĀ™išel režisér John Carney, Ā¼e potĀ™ebuje písniĀ¼ky pro svĀ¼j film. Falling Slowly se tam perfektnĀ¼ hodilo. Vzpomíná MarkĀ¼ta Irglová. "Miloval jsem ji uĀ¼ dlouho, ale stále jsem sám sebe pĀ™esvĀ¼dĀ¼oval, Ā¼e je teprve dĀ¼tĀ¼..."

Prozradil Glen. V souĀ¼asnosti spolu jiĀ¼ rok bydlí. BĀ™etislav Olšer